

ת"פ 40920/08 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40920-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני: כבוד השופט ארנון איתן

בענין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

פלוני

הנאשם

זכור דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של תקיפה סתם (בן זוג) לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תש"ל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין") ואוימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. בין הצדדים לא הייתה הסכמה בעניין העונש, אך הוסכם כי הטעון יעשה לאחר קבלת תסוקיר מבחן שיבחן גם שאלת הרשעה. בנסיבות החלטה המואשימה כי עמדתה הינה להרשותה וענישה נלוית.
2. בחלק הכללי שבכתב האישום צוין כי הנאשם והגב' ש' (להלן: "המתלוננת") היו נשואים ממשך 14 שנים ובמועד הרלבנטי לכתב האישום התגוררו ברחוב בעיר X.
3. על פי העבודות ביום 18.5.2018 בשעה 09:00 או בסמוך, התגלו ויכוח ביניהם בסלון הבית. באותו הנסיבות אמר הנאשם למטלוננת כי אם יש לה מה להגיד לו שירות ולא דרך הילדים. בהמשך הרים הנאשם שלט טלוויזיה ואמר למטלוננת "אני אדפק לך אותו בראש". בתגובה אמרה לו המתלוננת: "נראה אותך" והנאשם זרק את השולט לעברה אך השולט לא פגע בה אלא בקצת הספה עליה ישבה. בעקבות המתואר לעיל אמרה המתלוננת לנאשם שיטולך מהבית והוא בתגובה התקרכב אליה וսטר לה בסמוך לאוזנה השמאלית.

ראיות ההגנה לעונש:

4. פרוטוקול דיון מבית הדין הרבני תיק מס' 7/969851.

تفسרי שירות מבחן:

5. בעניינו של הנאשם הוגשו 4تفسרים אביא מתוכם בתמצית: בתסוקיר מיום 1.7.2019 צוין כי הנאשם בן 53, נשוי בשנית, אב ל-8 ילדים וסב ל-5 נכדים. בתסוקיר פירוט אודות רקע חיובי בו צמח הנאשם וקשר קרוב לאמו שנפטרה לפני כשנתיים. הנאשם התגייס לשירות צבאי משמעותי ולאחר שירותו ובמשך מספר שנים עסק באגרוף באופן מקצועי, כאשר אף ביום הוא עוסק בכך כתחביב.
6. הנאשם נישא לראשונה בגיל 19.5 - במהלך שירותו הצבאי, והוא נשוי במשך 16 שנים. לבני הזוג נולדו 3

ילדים כולם בני 25-32. הנאשם תיאר קשר קרוב במהלך הראשונות, כאשר בשנים האחרונות לנישואיו נתגלו פערים בzieיפות ביניהם דבר שהוביל לקרע ביחסים וגירושים מורכבים. לדבריו בעקבות זאת, נוצר קשר עם ילדיו משך תקופה, כאשר כולם שבקשר להיות קרוב והדוק.

7. השנה לאחר גירושו נישא הנאשם בשנית למתלוננת וקשר זה נולד לבני הזוג 5 בתום הגילאים 12-2 שנים. הנאשם תיאר קשר שבטיסו אהבה וקשר רגשי.
8. בהתייחס לעבירה שלל הנאשם אלימות פיסית כלפי המתלוננת ותיאר את האירוע כחריג להתנהלו. הנאשם מסר כי אכן עלה אולם ביחס לסתירה המתוארת בכתב האישום, טען כי הרחיקה ממנו באמצעות מגע. הנאשם גם תיאר פרץ רגשות הדדי במהלך הראשונות.
9. הנאשם הוסיף כי לאחר האירוע עזב את הבית ואף פנה לבית המשפט מתחר רצון להתגרש. עוד מסר שכירם התקשרות ביניהם השתפרה, והחליטם לחזור יחד נועשית מתחר רצון לשמריה על התא המשפחתי. בצד זאת התרשם שירות המבחן כי להליר הפלילי הנוכחי השפעה על חי' הזוגות, ונראה כי קיימים עדין משקעים ותחושים של כעס ועלובן בעקבות הגשת התלונה.
10. שירות המבחן שוחח טלפון עם המתלוננת, שמסרה כי הם אכן נמצאים בהליך פרידה. המתלוננת תיארה קשיי תקשורת והתרפזיות עצם שבאות לידי ביתו גם באלים מילולית כלפי. המתלוננת שללה אלימות פיסית ביום ובעבר, פרט לאירוע הנדוז. המתלוננת תיארה מערכת יחסים לאורך השנים המאפיינת בקשר קרוב ואהבה גדולה, אולם הצד זאת תיארה קיומן של התרפזיות כעס ואלים מילולית, אשר מקשות עליה להמשיך בחים משותפים.
11. בבחינת גורמי סיכון מפני שירות המבחן לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא בעל כוחות חיוביים לתפקוד תקין בתחום התעסוקה, ובמיוחד נוכנות לקחת חלק בהליר טיפול "יעודי בתחום האלים הזוגית". בבחינת גורמי סיכון ציין שירות המבחן כי הקשרים הבין זוגים וקשרי משפחה מאופיינים במורכבות לאורך השנים. בנוסף, הנאשם מתנסה להשלים רגשות עם ההליר הפלילי ומתחר כך מתנסה לגנות תובנה להתנהלו. עוד ציין כי הנאשם והמתלוננת הציגו עדויות סותרות בנוגע להמשך חיים משותפים. על פיהם הנאשם מתנסה להתמודד עם פגיעות וחולשה זהה עשוי לבוא לידי ביתו בויסות רגשי.
12. נוכח זאת המליץ שירות המבחן על דחית הדין לשך 5 חדשים במהלך תיבוח האפשרות לשילובו בקבוצה טיפולית.
13. בתסניר מיום 9.1.2020 ציין, כי בתחילת חודש נובמבר 2019 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. עוד נמסר כי בני הזוג נמצאים ביום בהליך פרידה כאשר הנאשם מתגורר בגפו בישוב קידר. בהתאם לדיווח שנמסר הנאשם הגיע בעקבות לטיפול, יצר קשרים חיוביים עם חברי הקבוצה, והוא מהווה דמות דומיננטית בקבוצה. שירות המבחן סבר כי קיימת חשיבות להמשך השתתפותו בקבוצה לקבלת כלים לתקשות, התמודדות עם קשיי כוונת סביב הלייר הגירושים המורכב, ורכישה הדרגתית של יכולת התבוננות עצמית ולקיחת אחריות אישית. שירות המבחן המליץ על דחיה נוספת של 4 חודשים זאת נוכח שלילו בקבוצה הטיפולית ומצב משפחתי טעון על רקע הפרידה בין בני הזוג.
14. בתסניר מיום 1.4.2020 ציין שירות המבחן כי הנאשם המשיך לקחת חלק פעיל ומשמעותי בתהlixir הטיפול, כאשר במהלך חודש פברואר 2020, בעקבות התפרצות נגיף הקורונה, הופסק הטיפול הקבוצתי ונשמר עם המשתתפים קשר טלפון. הנאשם מסר בשיחה כי בעקבות מצב החרום רוב העבודה בוחנות אותה

הוא מנהל, הופסקה. שירות המבחן המליך על דחיה נוספת, כאשר עם החזרה לעבודה סדרה ימשר הנאשם להיות משולב בטיפול הקבוצתי אותו החל.

15. במסגרת התסקירות המסכם מיום 15.6.2020 שוחח שירות המבחן עם הנאשם שמסר כי במהלך תקופה זו עבר באופן מצומצם ותייר קשיים כלכליים נוכח המצב. בנוסף תיאר פרידה מורכבת מהמתלוננת ותחושת חוסר צדק בהליך המשפטי בבית המשפט למשפחה עת נעשה שימוש בהליך הפלילי נשוא תיק זה. בשיחה עם המתלוננת מסרה כי לא הופנתה אליה אלימות פיסית או אחרת מאז אותה אירוע, אך בבית המשפט למשפחה הגיב הנאשם באופן אמוץוני ואך באלימות מילולית כלפי.

16. בהתייחס לקבוצה הטיפולית נמסר כי עקב הנחיות משרד הבריאות, המצב אינו מאפשר את חזרתה לפעילויות בשלב זה, אך הנאשם כאמור נטל חלק פעיל עד השלב בו הופסקו המפגשים. בנוסף ציין שירות המבחן כי נוכחות העמדות בהן מחזיק הנאשם כiom, אין הם מוצאים מקום להמליץ על המשך טיפול, כאשר הקבוצות הטיפוליות ישובו לפעילויות.

17. בהתייחס להמליצה מסר הנאשם כי בשירות המבחן כי במסגרת עבודתו הוא מגיש שירות מקצועני גם לגופים גדולים, וככל וירשע, יהווה עבורו הדבר פגיעה קונקרטית. שירות המבחן הוסיף כי בפניו לא הוצע מסמכים המאשרים עניין זה. עוד ציין, כי לנוכח תחששותיו וקושי רגשי מצדיו לקבלת ההליכים המשפטיים אל מול המתלוננת יש בהרשעה כדי לפגוע בדימוי העצמי.

18. נוכח טעמים אלו, ממלייך שירות המבחן לשקלות אי הרשותו בדיון ולהטיל צו של"צ בהיקף 100 שעות שיוהה עבורו עונש מוחשי מצב גבול בעל אופי חינוכי.

תמצית טיעוני הצדדים:

19. המאשימה צינה בטעונה כי הנאשם הינו יליד 1966 ועוד עבר פלילי. צוין כי הנאשם תקף את המתלוננת בהיותה בת זוגתו בbijtem, ובכך פגע בערכיהם הנוגעים בשלמות גופה ונפשה. המאשימה הפנתה לתוכנית של התסקרים ולכך שהנאשם לא סיים את הטיפול. בהתייחס לשאלת הרשותה צוין כי הכלל הינו הרשותה ובנסיבות המקרא נוכחה חומרת האירוע, לא ניתן לסיים את ההליך באירוע. בהתייחס למתחם הענישה צוין כי הוא נע על הציג שבין מסר צופה פניו עתיד ועד מסר קצר בפועל. על הנאשם ביקשה להטיל מסר על תנאי וצו של"צ.

20. ההגנה ביקשה לסיים את ההליך ללא להכתים את הנאשם בהרשעה, נוכח גילו, תפקודו הנורמטיבי משך חייו, ואופי עיסוקו כמו שמתקשר עם גופים ציבוריים בהם: שב"ס, שב"כ ומשטרת ישראל.

21. הסגנון הלין כנגד העובדה כי לאחר הסדר הטעון, נתילת האחריות ושילובו בקבוצה, נעשה שימוש על ידי המתלוננת בכך במסגרת ההליכים המתנהלים בבית המשפט למשפחה זאת בדבריו "כדי למנף את סיכוןיה בהליך הפרידה". תסכולו של הנאשם, כך לדבריו, נועז בכך וכן בהתמכחות ההליך. ההגנה ביקשה להימנע מהרשעה נוכח העובדה כי מדובר בנאשם נעדר פלילי, הפרידה בין בני הזוג, ההליך הטיפול בו נטל הנאשם חלק משך כhana וכן המלצה השירות המבחן. הסגנון הוסיף, כי בעקבות המצב השורר כתע, הנאשם נאלץ לפטור את עובדיו ולשחות משך שעות רבות בעסק. בנסיבות אלו ביקש להסתפק בחותימה על התcheinות פיצוי למתלוננת וביטול הרשותה כאמור.

22. הנאשם בסיום ציין כי אינו אדם אלים, ולאחר שהמתלוננת ביקשה שייערכו שלום בית, פנתה לבית הדיון

הרבני והגשה בקשה לגירושין. הנאשם הוסיף כי בעקבות המצב כתת נגרם לו נזק כלכלי רב. הנאשם הוסיף כי עקב הסדרי הראייה שנקבעו לו, הוא יתקשה לבצע את צו השל"צ עליו המליך שרות המבחן.

מתחם העונש ההולם:

23. במקרה דנן, הערך שנפגעינו זכותו של כל אדם לשמרה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה. בעקבות ויכוח שהתגלו ביניהם תחילת أيام הנאשם על המתלוננת, בהמשך זרק לעברה שלט ואף סטר לה בפניה.

24. מתחם העונשה ההולם בגין עבירות אiomים עומד לרוב על מאסר מוותנה וצו של"צ כאשר מדובר באירוע אiomים בלבד ללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה: ת"פ 18-02-43163 מדינת ישראל נ' פלוני (12.12.18)), ומספר מועט של חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלוות לאiomים עבירות תקיפה סתם או כשהמדובר באiomים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 15-05-3328 פלוני נגד מדינת ישראל (6.9.15); עפ"ג 17-09-5601 אמגד אגרוף נ' מדינת ישראל (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 14-04-1079-04-1079-04-1079 גנושה יטזב נ' מדינת ישראל (17.6.14); רע"פ 06/9704 גרמן סלונים נ' מדינת ישראל (28.11.06) ועוד).

במקרים מסוימים קיבל ביהם"ש גם בקשות לביטול הרשעה, אך זאת רק עקב שיקום מרשימים שעבר הנאשם, עבירות בודדות וסıcı נמור להישנות העבירה. ראו לדוגמה: ת"פ 13-06-14367 מדינת ישראל נ' פלוני (20.4.15).

25. באשר לעבירה התקיפה, ברע"פ 05/10797 פלוני נ' מדינת ישראל (07.03.06) אישר בית המשפט העליון גזר דין של הנאשם שבאירוע התקיפה אחד איים על אשתו, אח兹 בשערה והכה באגראפים בפניה, והוטל עליו עונש מאסר בפועל של 9 חודשים בתוספת עונשים נלוויים.

26. בעפ"ג 15-05-3328 פלוני נ' מדינת ישראל (06.09.15) דחה בית המשפט המחויז ערעוו של הנאשם שהורשע בשני אישומים, האחד בגין איום על אשתו והאחר של התקיפה בכר שستر לה. הנאשם ביקש מבית המשפט לקבל את המלצה שירוט המבחן ולבטל את הרשעתו. בית המשפט המחויז קבע שאין מדובר במעשים ברף החומרה התחתון וכן לא הוכח שהרשעתו של המערער תגרום נזק לפרנסתו ולפרנסת משפחתו. עוד אושר גזר דין של בית משפט השלום שהשיט על הנאשם 3 חודשים מאסר Shirutz בעבודות שירות, 3 חודשים מאסר על תנאי התחייבות וצו מבחן.

27. בת"פ 18-06-17170 מדינת ישראל נ' פלוני (06.02.20) נגזרו על הנאשם שהורשע בשני מקרים שונים בכר שستر לאשתו 60 ימי מאסר Shirutz בעבודות שירות, מאסר מוותנה, קנס והתחייבות.

28. בת"פ 14-02-26177 מדינת ישראל נ' פלוני (09.11.14), במקרה דומה של איום ותקיפת סתם נדחתה בבקשת הנאשם לבטל את הרשעתו, אך העונש שהוטל עליו היה ברף התחתון ונגזרו על הנאשם 180 שעות של"צ, מאסר מוותנה והתחייבות.

29. במקרים מסוימים קיבל בית המשפט את הדרישה לביטול הרשעה, אך זאת כשמצא שהמדובר באירוע התקיפה בלבד, כאשר הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו וכאשר הוכח שההרשעה אכן תוביל לפגיעה תעסוקתית ממשמעותית ב הנאשם. עם זאת צוין שהמדובר בחרגיג ממשי שהוא בגדר יוצא מן הכלל. ראה לדוגמה: ת"פ 17-11-57920 מדינת ישראל נ' פלוני (4.2.19), ת"פ 15-12-22487 מדינת ישראל נ' נ. מ. ס (30.01.17) וכן ת"פ 17-07-33663 מדינת ישראל נ' פלוני (27.03.19), בו חרב העובה שהתקיפה הייתה חריגה בחומרתה, הוסכם שהמדובר באירוע בלבד שאינו מאפיין את הנאשם וכי הרשעתו

אכן תוביל לפגיעה משמעותית בתעסוקתו כרב.

30. אצין כי נמצאו גם גזר דין בהם נתען שאירוע בודד של סטירה במהלך ויכול שהתלהט הינו ברף התחתון מבחינת חומרת העבירה ככל ולא נגרמה חבלה בגין התקיפה (ראה: ת"פ 15-12-6199 **מדינת ישראל נ' אברהם אסל זאדה** (19.07.17)). באותו המקרה הוטל על הנאשם מאסר מותנה, פיצוי לממתלוננט, קנס והתחייבות).

31. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דין הינו החל ממאסר על תנאי /או צו של"צ לצד רכיבי ענישה נוספים ועד מאסר קצר שיכל וירוצה על דרך עבודות השירות.

סוגיות אי הרשותה:

32. הכלל במשפט הפלילי קובע כי הנאשם שהוכחה אשמתו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדיון ויושא בעונשו. הימנוות מהרשותה, הינה חריג לכלל זה, והשימוש בו נעשה במסורת בהתאם לכללים שנקבעו שהתו בפסיקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן להגיע בגור דין לטענה של אי הרשותה "רק במקרים מסוימות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשותה בדיון לחומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 **גדעון רומנו נגד מדינת ישראל** (מיום 21.8.85)). בפסק הדין המנחה בעניין זה: ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (337), נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מהרשותה ביחס לנאים שנקבעו לגביו כי ביצע עבירה. "ראשית, על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים...".

33. כפי שיפורט להלן, מקרה זה אינו נמנה על החיריגים המצדיקים את ביטול הרשותה, זאת מספר טעמי: ראשית, סוג העבירה ונסיבות האירוע. תופעת האלימות במשפחה הפכה לנגע בחברה, ועל כן ישנו מקום להחמיר בענישה, מთוך הוקעת המעשה עצמו ומשום שיקולים של הרתעה. במקרה דין, אין הנאשם בתחילת על המתלוננט כי ידפק לה את שלט הטלויזיה בראשה, בהמשך זרך הנאשם את השלט לעברא אף לא פגע בה. בעקבות מעשיו, אמרה המתלוננת לנאים שיטALK מהבית, והוא בתגובה התקרכ אליה וسطר בפניה.

יפים בהקשר זה דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה לפיהם:

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישראלי יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות בתחום המשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוחות הם גדולים כשמדבר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפיצותן של עבירות אלה, והចורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה"

(ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פס' 7 [פורסם בנבו] (11.10.2007)).

34. הטעם השני נעוז בעובדה כי במסגרת הפגישות שנערכו בשירות המבחן שלל הנאשם אלימות פיסית כלפי המתלוננת (تفسיר מיום 19.7.1.7. עמוד 3 פיסקה 1). בהמשך צמצם אחריותו בטענה כי רק הרוחיקה ממנו

באמצעות מגע (פיסקה 3). בנוסף, כי על העובדה כי הנאשם נטל חלק בהליך טיפולו במסגרת שירות המבחן והשתלבות פעילה וחובית בקבוצאה, הרי שבמסגרת המסכם הם אינם ממליצים על המשך טיפולו במסגרתם, זאת על אף העובדה כי הקבוצה הטיפולית הופסקה בשל מצב החירום ולא מטעמים הקשורים בו. להתרשםותם הנאשם עודנו מגלה קושי רגשי להשלים עם ההליך המשפטי והוא מגלה דפוסי חשיבה נוקשים. על רקע זאת, יש ליתן משקל גם לאמרור בתסקירות מיום 1.7.2019 ו-5.6.2020 מיום 15.6.2020 עמוד 1 שורה 6 מהוסף, וכן עמוד 2 פיסקה 1.

35. הטעם השלישי נעוז בתנאי שנקבע בפסקה, לפיו יש להוכיח פגעה ממשית ו konkretit בشيخומו של הנאשם, ואין די בהפנייה לנזק עתידי אפשרי.

(ראו: רע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל** (1.1.13), ע"פ 8528/12 **אלין ציפורה נגד מדינת ישראל** (13.3.13)).

ה הנאשם אומנם ציין מעת הצגת הסדר הטיעון ובדיונים שהתקיימו במסגרת פרשת העונש כי יש בהרשעה כדי לפגוע ביכולתו להתקשר מול גופים ממשלתיים, אך בפני או בפני שירות המבחן, כעולה מתחבירו, לא עדשה תשתיית ראייתית ولو ראשונית, לביסוס טענה זו.

36. בנוסף, שירות המבחן אינם ממילץ על ביטול הרשותה אלא נוקט במנוח מסווג "לש��ול את אי הרשותה בדיון" כאשר הנימוק הנוסף בעניין זה אינו ברור כלל ונוגע בדיםו העצמי של הנאשם על רקע קושי רגשי לקבלת ההליכים המשפטיים אל מול המתלוונת. בעניין זה ראוי להוסיף, כי אף עדמת ההגנה לפיה הנאשם יתקשה לבצע את צו השל"צ, נוכח עיסוקו והסדרי הראייה כתע, ועתירתם להסתפק בחתימה על התcheinבותיפוי-מציבים קושי לאיום עמדתם.

37. בנסיבות אותן ציינתי לעיל, לא אוכל כאמור לקבוע כי זהו אחד מאותם מקרים מיוחדים הרואים להימנות בין היוצרים מן הכלל אשר בהם תימנע הרשותה.

גזרת העונש המתאים לנאשם:

38. בגזרת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה (סעיף 40iac). הנאשם בן 53 אב ל-8 ילדים וסב ל-5 נכדים נעדר עבר פלילי. הנאשם נטל אחريות על מעשיו בבית המשפט, ומАЗ אותו אירועים לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. הבאתិ בחשבון את התcheinבותו החובית של שירות המבחן מה הנאשם וכן את גורמי הסיכון עליהם עמד בתסקירות. בנוסף, נתתי משקל לתקופה בה נטל הנאשם חלק בהליך הטיפולו במסגרת שירות המבחן.

39. באיזון בין מכלול השיקולים החלטי לקבוע את עונשו של הנאשם בתחום הענישה ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשים מאסר זאת על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים כל עבירה אלימות כלפי בת זוג.
- ב. התcheinבות בסך 3500 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות זאת למשך שנתיים מהיום.

ניתן היום, כ"ח אב תש"פ, 18 אוגוסט 2020, בנסיבות המאשימה הנאשם ובא כוחו.

המציאות תשלח העתק גזע הדין לשירות המבחן.